

l'ateneu

ORDAL

DESEMBRE 99

NÚM. 28

*7 fa molt temps, molt temps, i algú enciborna
el nostre pit, per atiar l'oblit,
per fer-nos infidels, però retorna
cada any aquesta nit.*

*La nostra vanitat prou s'afigura
que està damunt del bé i del mal,
més no hi val ganivet ni ànima dura:
és més forta la nit de Nadal!*

*7 si tot l'any la mesquinesa ens fibla,
i l'orgull de la nostra soledat,
almenys aquesta nit, fem el possible
per ser uns homes de bona voluntat!*

Josep Me de Sagarra

bon nadal i feliç any nou

SUMARI

EDITORIAL	
INFORMACIÓ DE L' ATENEU	1.
SALUT	3.
VOCABULARI POLÍTIC	5.
EDUCACIÓ	6.
CUINA	7.
DE PEL·LÍCULA	8.
ASTRONOMIA	9.
FET A CASA	10.
FOTO NOTÍCIA	19.
FELICITATS	19.
MÚSICA	20.
MEDI AMBIENT	21.
BÚSTIA	22.

Per la publicació de qualsevol carta o article l'escrit ha d'anar signat per l'autor o amb pseudònim. Estaran mecanografiats, a doble espai, una sola cara i en català.

DIRECCIÓ	Ateneu Ordalenc
COORDINADOR:	Magí Vendrell
REDACCIÓ:	Mariàngels Buirà Cèlia Vendrell M ^{re} . Àngels Curto Elisenda Vendrell
DISSENY:	X.Rosell
PORTADA:	Rosario Arnaiz
TRACTAMENT IMATGES:	X.Rosell
TIRATGE:	275 exemplars
EDITA:	L'Ateneu Ordalenc Av. Barcelona 47 08739 Ordal

L'Ateneu no es fa responsable del contingut dels treballs publicats i signats pels autors respectius, ni comparteix necessàriament el criteri dels mateixos.

Ara ja sí que hi hem arribat. Les Festes de Nadal d'enguany ja arriben i amb elles el neguit d'entrar al nou mil·leni. Vàrem encetar aquest últim any del mil·leni amb la sensació d' incertesa de cara al 2.000. Ens cal reflexionar molt i aprendre del passat, penseu que encara tenim moltes coses a fer, ben mirat, si us recordeu, de joves veiem el 2.000 com a futur, amb avenços tecnològics importants, tothom parlava com si fos la solució llunyana a totes les enfermetats, guerres, enveges, etc... Però ara ens podem adonar, a voltes d'arribar-hi, que de les il·lusions que ens feien creure, poques, poques. Caldria doncs treballar de valent, tots junts, perquè no tot es soluciona ni s'acaba amb quatre xifres. I després del 2.000, què? Doncs vindrà el 2.001, el 2.002, etc..., i amb ells ens haurem d'esforçar de valent i lluitar per aconseguir que els valors de la nostra societat no defallin davant les adversitats. Llavors podrem fer nostra la cèlebre frase " a viure, que són quatre dies ". Si més no, intentem fer que aquests " quatre dies " siguin plens de convivència i participació, de tolerància i comprensió i sobre tot d'estimació els uns als altres i a totes les coses que ens envolten.

La junta de L'Ateneu us desitja que passeu unes bones festes de Nadal, un feliç traspàs d'any, i sobretot que tingueu molta salut i força al... (bé, d'aquesta altra frase ja en parlarem un altre dia).

Junta Directiva de l'Ateneu Ordalenc

i

INFORMACIÓ DE L' ATENEU

UN TOMB PER LA NOSTRA FESTA MAJOR

Potser així es podria definir l'èxit de participació que enguany hem pogut observar en el transcurs dels diferents actes que es van organitzar. Diversificació d'activitats, per a grans, joves i menuts han fet possible una Festa Major plena d'alegria, col·laboració i Festa. No creiem oportú destacar cap acte en concret, ja que tots varen ser plens de vida, però no està de més el recordar algunes d'activitats.

Divendres, uf!!! Quina marxa, quina empena, quanta adrenalina que es va cremar - incluint el correfoc - . Quin " feeling " més maco que es va crear entre els més joves i la resta de col·laboradors. Tot un èxit de participació, organització i " savoir fair " per tirar endavant una proposta atrevida però alhora divertida com va ser l'Empalmada Musical.

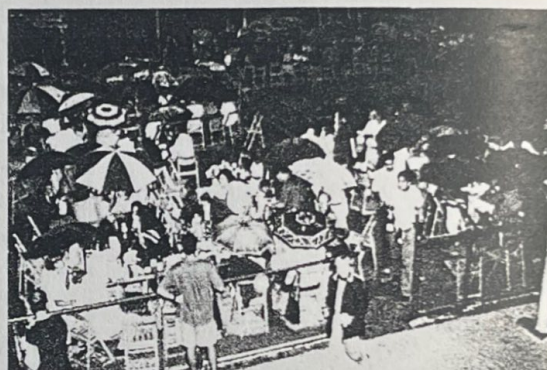
Dissabte ple de color i soroll amb un correfoc com pocs s'han vist, arrodonint la nit amb un concert i ball amb les llotges ben guarnides.

Diumenge el podríem definir com el dia del pregó - i quin un de més original ens van oferir els amics Diables i l'Escrucerot d'Ordal - i al vespre Havaneres i rom cremat.

Dilluns el vam encetar tot passejant en bici per després escoltar el concert vermut. A la tarda tots vam disfrutar de les Sardanes i al vespre el Gran Ball de Gala.

Dimarts la quitxalla va disfrutar d'allò més durant tot el dia - Parc infantil amb escuma tot el matí i Pallassos i xocolatada a la tarda. Al vespre i malgrat la pluja, tots vàrem donar per acabada la nostra Festa Major amb el ball de l'entrepà.

Des de aquestes ratlles volem agrair la col·laboració de tots els socis, grans i petits, per tal d'aconseguir que la Festa fos més gran.

També volem donar les gràcies a tots els col·laboradors, empreses i comerços que han fet possible la realitat de la nostra Festa Major.

ACTIVITATS PROGRAMADES PER ALS PROPERS MESOS

Tot seguit us fem un avanç de les activitats que l'Ateneu ha programat per als propers mesos.

Diumenge dia 19 de desembre

TITELLES pel grup L'Arlequí

Diumenge 23 de gener

FESTA DE SANT SEBASTIÀ

Esmorzar del soci - al matí -

Ball amb el grup Tropik Show - al vespre -

Diumenge 27 de febrer

CARNESTOLTES

Ball de disfresses amb el duet Rico-Rico

Diumenge 7 de maig

FESTA DEL L'ARBRE

Sardanes al matí

Ball al vespre - tot amb l'Orquestra Emporium

Divendres 23 de juny

SOPAR REVETLLA DE SANT JOAN
amb el duet Rico-Rico

*demà divendres , i diumenge ja tenim
els titelles i el pròxim la festa de
sant Sebastià.
... final de més cobro i cap
al carnestoltes...*

*he de recollir la canalla i anar a la festa de l'arbre,
demanar taula per la revetlla de Sant Joan.
... serà millor que m'hom apunti a l'agenda.*

I ja per acabar us volem informar que es prepararà una sortida per anar a veure " La Passió d'Esparreguera ", també farem diferents cursets i excursions per conèixer l'entorn del nostre municipi. De totes aquestes activitats ja us informarem al detall més endavant. Ah!!! I per la Festa Major del 2000, la Orquestra Internacional MARINA.

SALUT

L'E.P.O.C

L'Enfermetat Pulmonar Obstructiva Crònica (EPOC) es caracteritza per l'aparició d'una obstrucció de les vies aèries, progressiva i irreversible, que no canvia de forma notable durant períodes de varis mesos de seguiment.

Donat que la seva evolució és lenta i progressiva, els símptomes apareixen de manera tardana, fet que facilita que no es faci diagnòstic fins que l'enfermetat està avançada.

Per això, el més important és la seva prevenció, ja que l'EPOC pot evitar-se senzillament deixant de fumar.

ENFERMETATS QUE S'INCLOUEN DINS DEL TERME EPOC

En la pràctica, els pacients presenten característiques clíniques dels tres processos alhora, predominant els símptomes típics de cadascun en major o menor mesura, segons cada cas. Ens referim a tres processos diferents:

1- LA BRONQUITIS CRÒNICA :

En aquests casos, el que existeix principalment és excés de moc en les vies aèries, i el pacient presenta tos i expectoració contínua, sobretot al llevar-se al matí. Quan encara no existeix obstrucció a nivell bronquial, l'anomenem bronquitis crònica simple. Quan s'afegeix l'obstrucció al flux aèri, l'anomenem bronquitis crònica obstructiva.

Al deixar de fumar, el que primer millora és, precisament, la tos i l'expectoració.

L'excés de mocs en les vies aèries és el que caracteritza als pacients amb bronquitis crònica.

2- L'ENFISEMA PULMONAR :

Les substàncies "que fan mal" del tabac provoquen la destrucció de múltiples zones del pulmó, apareixent en forma de quistes o bombolles. Aquesta destrucció de les parets alveolars és el que es coneix com enfisema i comporta que el pulmó perdi llur elasticitat. El component d'enfisema de cada pacient és el que condiciona el grau d'obstrucció bronquial.

La destrucció del pulmó és la troballa principal que es troba en els pacients amb enfisema.

3- ENFERMETAT DE LES PETITES VIES AÈRIES:

Les primeres alteracions de l'EPOC es localitzen a nivell de les vies aèries de menor calibre. Aquestes alteracions tenen lloc quan el pacient està encara asimptomàtic, és a dir, no presenta cap molestia o símptoma respiratori.

El veritablement important és que mitjançant una espirometria (senzilla prova que consisteix en bufar per un aparell capaç de mesurar els fluxes respiratoris) es poden detectar a les persones que ja presenten aquestes alteracions, i per tant, deixant de fumar es podria evitar el desenvolupament de l'enfermetat.

Les lesions en les vies aèries de petit tamany estan presents quan encara el fumador no té molèsties.

IMPORTANCIA DE L'EPOC

L'EPOC és una de les enfermetats que motiva el major nombre de consultes mèdiques en el nostre país. Té una gran repercussió sanitària, sobretot perquè les seves manifestacions apareixen de manera tardana, quan ja s'ha produït un dany pulmonar irreversible. Això genera una gran demanda d'assistència mèdica-sanitària i suposa una de les grans càrregues socials donat que origina :

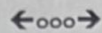
- Disminució de llur qualitat de vida.
- Absentisme laboral important.
- Gran cost econòmic.

DIMENSIÓ SOCIO-SANITÀRIA DE L'EPOC

Un de cada 5 homes espanyols i majors de 65 anys tenen EPOC. En les dones, la prevalència de l'EPOC va augmentant donat l'increment del consum del tabac en aquest sexe. La despesa que es genera a nivell d'Espanya és de 160 mil milions de pessetes l'any. És la causa més comuna d'insuficiència respiratòria.

EPOC I TABAC

El consum del tabac és el principal responsable del desenvolupament de l'EPOC, fins al punt que aquesta enfermetat desapareixeria si es deixava de fumar.

El fum del tabac actúa com irritant de les vies aèries, augmentant la producció de moc i impeding llur eliminació. La qual cosa afavoreix l'aparició d'infeccions de repetició (catarros continuats) (és el component de la bronquitis crònica).

Simultàniament, les partícules petites arriben a les zones perifèriques del pulmó, donant lloc a la seva destrucció.(és el component de l'enfisma pulmonar)

EL TRACTAMENT DE L'EPOC

- Deixar de fumar.
- Utilització de fàrmacs broncodilatadors, fonamentalment hi ha dos grans grups:

- 1- *Simpaticomimètics*
- 2- *Anticolinèrgics*

COM DEIXAR DE FUMAR. INTERVENCIÓ MÍNIMA SOBRE EL TABAQUISME

El consell per deixar de fumar ha d'estar present i de forma clara en tot acte mèdic. La intervenció mínima és fàcil de portar-la a fi i en un percentatge d'èxit més que apreciable. Consisteix en :

- Recomanar a tots els fumadors/es que deixin el tabac de manera personalitzada i amb fermesa.
- Establir la data en que es deixa de fumar, i a ser possible, coincidint en algun moment destacat (inici de mes, aniversari...)
- Realitzar un seguiment periòdic dels resultats.
- Valorar el grau de dependència de la nicotina mitjançant el Test de Fargeström. En persones amb elevat nivell de dependència i incapaços per abandonar el tabac, estarà indicat el tractament substitutiu amb nicotina (xiclets, parxes).

Preguntes del Test de Fargeström :

- 1- Quant de temps tarda en fumar-se el primer cigarret des del moment en què es desperta?
- 2- Li resulta difícil mantenir-se sense fumar en els llocs on està prohibit (església, cinema)?
- 3- Quin cigarret li costaria més abandonar: el primer del dia?/ altres?
- 4- Quants cigarrets fuma al dia?
- 5- Fuma amb més freqüència les primeres hores després de despertar-se que durant la resta del dia?

6- Fuma si es troba malalt amb necessitat de romandre al llit ?

Segons la resposta hi ha una puntuació determinada, a més puntuació, més dependència de la nicotina.

MESURES GENERALS PER ALS PACIENTS

- *NO FUMI .*
- Faci exercici físic amb regularitat.
- Tingui sempre un fàrmac broncodilatador d'acció ràpida, per utilitzar en cas de necessitat.
- Realitzi el tractament tal i com li ha indicat el seu metge.
- Vagi al metge en cas de notar augment de la tos o de l'expectoració, o si se li canvia de color la mateixa. Són senyals de que existeix una reagudització i caldrà modificar el tractament.

*Isidre Bages
metge*

*quines ganes tinc d'arribar a casa i
fumar-me un ...
fumar que dic fumar.
I pendre'm un bon plat de mongetes
seques amb butifarra...*

VOCABULARI POLÍTIC

CAMINS

A Subirats tenim molts camins , uns mig perduts d'altres en vies de recuperació i d'altres que essent ja clarament transitats els cal una millora substancial. De fet la majoria de camins són públics o municipals. D'altra, banda hi ha ,de sempre, propietaris de terrenys per els quals passen aquests camins públics que ,també de sempre, han tingut interès en fer-se'ls seus .

Cal doncs, preservar aquets camins recuperar-los i fer que tots en poguem gaudir , tant passejant , com en bicicleta o en vehicle particular (sempre a la velocitat adequada) .

Naturalesa Jurídica dels camins:

El Tribunal Suprem (T.S.) té establert clarament que són de domini públic els que estan "destinats - afectats- a un fi públic", tal i com clarament ho diu la Sentència del T.S. de 8 de novembre de 1991 . I més concretament la Sentència del T.S. 1ª de 11 de juliol de 1989 diu que " la determinació de si un lloc és via d'ús públic o privat és una qüestió de fet, determinable per l'ús immemorial del mateix, per l'afectació a un servei públic,o per la seva inclusió en un inventari."

Es presumeixen com públics els carrers i els camins,sempre que els primers formin part del sòl urbà, i respecte als segons consti el seu ús immemorial,encara que no estiguin subjectes a un reglament especial. (En el mateix sentit així consta en les Sentències 10-2-1981 i del 7-11-1987).

Recordem a més que la línia jurisprudencial del propi Tribunal Suprem , en relació als camins rurals , ve representada per aquestes sentències.

"La doctrina jurisprudencial reconoce la existencia de unos caminos rurales de caracter rudimentario que se ajustan a la configuracion del terreno, originados por el tránsito espontáneo y reiterado de los vecinos , para comunicar pequeños núcleos urbanos o simplemente sus zonas de cultivo o aprovechamiento dentro de un término municipal ..."

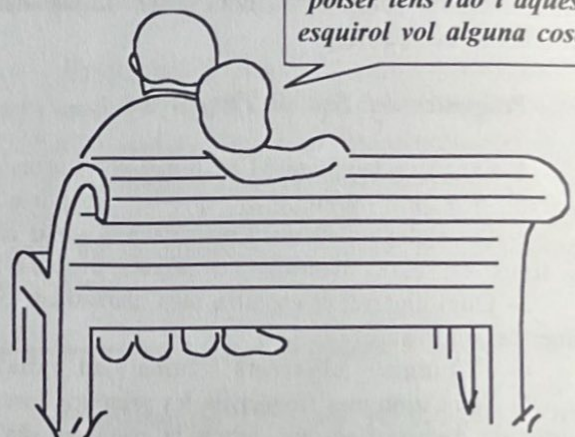
És molt important que tots els veïns poguem passejar i utilitzar els camins ,sempre amb la confiança que estem utilitzant-los amb tot el dret ,donat que són camins públics o municipals.

Antoni Soler Vendrell

*has vist que està fent aquest esquiol
sembla que ens vulgui dir alguna
cosa...com et deia el camí del la cua
llarga...*

*potser tens raó i aquest
esquiol vol alguna cosa*

*molta xerrameca i no em fan ni cas,
fa mitja hora que estic picant de mans
i no m'han tirat ni una nou.*

EDUCACIÓ

ACTIVITAT EXTRAESCOLAR: RÍTMICA

Entenem per Rítmica tot allò que està relacionat amb el ritme. I com a Ritme, la proporció de temps entre diversos sons, moviments o actes repetits.

No hem de confondre Rítmica amb la Gimnàstica. La gimnàstica és un esport, consistent en l'execució d'exercicis corporals. Mentre que la Rítmica que practiquem en aquesta activitat extraescolar, utilitzem el cos per a fer moviments conjunts amb el ritme i la música.

Aquesta activitat, és o hauria de ser lliure d'ésser escollida per qualsevol nen o nena en edat compresa entre els 4 i els 9 anys.

Per a poder ser lliure d'escollir una activitat o una altra, el nen o la nena ha d'estar informat i saber quina cosa anirà a fer mentre durin aquestes classes .

Cal que el nen o la nena, lliurement, tingui ganes de participar i interès per aprendre el què i el com d'aquesta nova activitat. Per tant és feina dels pares i mares, explicar correctament el que és la Rítmica que aquí fem.

Un cop l'infant ha escollit, cal continuar amb la informació. Que consistirà en explicar-li, que per a poder disfrutar plenament de qualsevol activitat caldrà un comportament:

Continuïtat i compromís: El ser capaç d'admetre i superar qualsevol dificultat que es pugui presentar durant tot el curs , ja sigui a nivell personal o intel·lectual.

A l'aprendre una cosa nova, sempre o sovint ens pot comportar dificultats de relació amb els demés infants, amb la mestra, dificultats psicomotrius, de nivell, uns nens ho poden aprendre més ràpid que uns altres. Això i altres coses similars poden molestar als infants i modificar el seu interès per a l'activitat, la qualcosa no ha de ser motiu per abandonar, sino motiu per a superar.

Sempre amb l'ajut de la mestra i dels pares.
Disciplina : Per a poder mantenir un ordre, és necessària la disciplina. La utilitzem a casa , a l'escola, en el treball , i la societat en general, quan aquests nens i nenes siguin adults s'adonaran que la disciplina és necessària en moltes activitats, per a poder conviure a favor del respecte i el bon tracte envers els demés, i així poder mantenir la pau i l'harmonia entre els companys.

Sense un mínim de disciplina no podem portar a terme un treball en el que hi entren tres conceptes bàsics:

- El saber escoltar
- L'aprendre a moure el cos
- El saber utilitzar la paraula per a la cançó.

En la Rítmica hi entra el saber "escoltar", tant una música que després dansarem, com una lletra que després cantarem, com les explicacions que ens pot donar l'educador o l'educadora.

Els moviments del cos els farem sempre amb l'ajut del ritme, no de qualsevol manera, sino que seran compassats i regulars.

La paraula també serà compassada, amb l'ajut de la respiració, podrem donar una entonació ritmada a la lletra d'una cançó.

Tot això ho aconseguirem amb l'alegria peculiar dels infants i despertant-els-hi en tot moment l'interès, la concentració i la disciplina, de tal manera que ni ells se n'adonin que ja ho tenen incorporat en el seu sistema educatiu .

Carme Cervera

CUINA

QUÈ FAREM PER DINAR

Aquesta pregunta se la feien dues dones, mare i filla, a mig matí cada dia. Parla que parla i parla que parlaràs per acabar dient: "Doncs mira, podríem fer per primer un arròs bullit, i un ou ferrat al darrera". Aquest era el gran problema de les dues dones, saber el què tenien que fer per dinar.

Com molts homes, no vaig estar educat per a cuinar, hi vaig arribar una mica per "accident"; però ara em poso el davantal i també se fer alguna coseta , i no us dono la solució de les dues dones, us dono la meva recepta:

AMANIDA DE PATATES

Ingredients

4 patates mitjanes
 ½ pebrot vermell a mirepoix (a grans daus)
 ½ pebrot verd a mirepoix
 3 tomàquets a mirepoix
 Per la salsa: 1 dent d'all, julivert, oli i vinagre

El·laboració

Tallar les patates a tacs mitjans i bullir-les. Tallar a mirepoix les verdures. Afegir la salsa. Esperar que les patates siguin fredes

ESCALOPA DE PERNIL DOLÇ AMB BEIXAMEL

Ingredients

Pernil dolç a talls gruixuts
 Beixamel ben espessa
 Arrebossat (pa ratllat, farina, ou)

El·laboració

Es prepara el pernil dolç (al gust) Es tapa amb la beixamel. Es posa en una plata i es congela .Quan està congelat s'arrebossa per aquest ordre : 1er. farina, 2on. ou batut, 3er. pa ratllat i es fregeix. Si us sembla bé probe-ho . Bon profit !

de primer amanide de patates
an un petit marso de fua.

an treviant mon siñor
un escalope de jamó duls

Pere Vendrell Vendrell
Pietro

SECCIÓ DE PEL·LÍCULA

En aquesta segona trobada comentarem una pel·lícula espanyola molt ben tractada per la crítica i no és per menys. També coneixerem algunes de les novetats cinematogràfiques d'aquest Nadal.

Així doncs comencem parlant de *"La lengua de las mariposas"* de Jose Luís Cuerda. Aquesta pel·lícula està ambientada uns mesos abans de la Guerra Civil i s'endinsa en la quotidianitat d'un poble gallec. Un nen ens ofereix la seva visió sobre tot el que s'esdevé al seu voltant: la relació d'amistat amb un mestre revolucionari (Fernando Fernán Gómez) que li obre les portes a una nova manera d'aprendre; l'enamorament idíl·lic del seu germà, saxofonista frustrat, per una noia xina i les discordants experiències que ha de viure un cop encetada la guerra. Tot es mostra amb certa objectivitat, però deixant pas als sentiments que evoquen els coprotagonistes. La seva calidesa penetra de manera imperceptible en l'ànim de l'espectador, talment com si es tractés de l'aleteig d'una papallona.

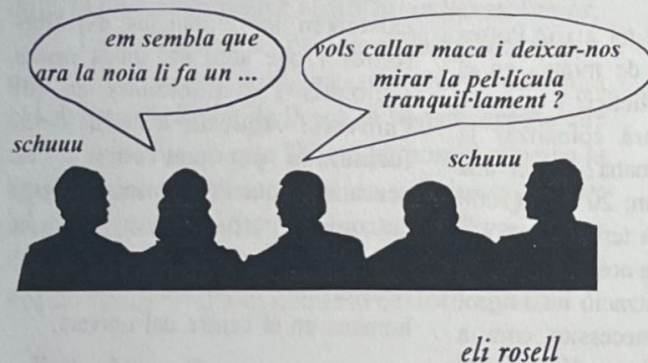

Durant aquestes festes nadalenques ens bombardejaran amb un munt de films, entre ells la darrera versió surfera de la Disney sobre el clàssic *"Tarzan"*. Segons diuen els entesos, la més bona producció que han elaborat, pel nivell dels efectes especials donat que els moviments dels personatges són pròxims a la realitat. A més a més, l'encarregat de posar un toc musical únic és l'internacional Phil Collins, que interpreta, en quatre idiomes, la banda sonora.

Ens trobarem també amb *"Els sense nom"* un thriller espanyol protagonitzat per la nissaguera preferida Emma Vilarasau, pel·lícula que promet. Ara que si ve de gust l'acció vestida a l'anglesa barrejada, no remenada, amb més dosis d'humor que de costum no us perdeu en James, James Bond. On es mostra clarament perquè amb *"El món no és suficient"*.

Bé, se m'acaben les línies... Així doncs gaudiu d'un NADAL de PEL·LÍCULA!!

*HI HA ALGÚ MÉS
AQUÍ FORA ?*

ASTRONOMIA

Des dels orígens del pensament, l'ésser humà s'ha plantejat el problema de la existència d'altres éssers intel·ligents similars a ell en l'univers. En el transcurs de la història, es pot dir que hi ha dos conceptes oposats: un és creure que és possible que hi hagin altres mons habitats i l'altre negar-ho rotundament, com a conseqüència de situar l'home, ésser privilegiat, en el centre de l'univers. Actualment, hi ha un cert optimisme en el que respecta al nombre probable de planetes habitats en el univers, calculable mitjançant consideracions estadístiques, i per altre banda induïx a un cert pesimisme a l'hora d'avaluar les possibilitats d'establir contacte amb altres civilitzacions, a causa de les enormes distàncies en joc.

Però analitzem-ho una mica. La nostra espècie intel·ligent va aparèixer a la terra fa tan sols uns pocs mil·lions d'anys, el que sembla molt segons els criteris als que estem habituats, però molt poc en termes astronòmics. N'hi ha prou en pensar que l'univers te entre 12 i 18 mil milions d'anys. Ara imaginem que comprimim tota la seva història en un sol any terrestre i suposem que el moment present coincideix amb la mitja nit del 31 de desembre, mentre que el neixement del cosmos, el famós Big Bang va tenir lloc l'1 de gener. Segons aquest calendari, el Sol i la Terra existeixen des dels primers dies d'octubre i les primeres espècies d'hominids començaren a recórrer les sabanes de Tanzania al voltant de les 22 hores del 31 de desembre.

La nostra prehistòria es desenvolupa completament tan sols en aquestes dues hores que ens separen de l'any nou. A les 23.10 h., els nostres avantpassats van començar a fabricar utensilis de pedra, però fins a les 23.54 h. no van aprendre a dominar el foc.

L'home modern va aparèixer a les 23h 58m 50s; els primers treballs agrícoles es van començar 16 segons abans de la mitja nit i les piràmides d'Egipte 9 segons abans de les campanades. Colom va descobrir Amèrica quan mancava menys d'un segon per la mitja nit i el primer vol espacial va tenir lloc tan sols 5 centèsimes de segon abans de començar a menjar el tradicional raïm; és a dir, avui. La història de l'astronàutica transcorre en el curs de una sola generació i tanmateix, en aquestes 5 centèsimes hem conquerit la lluna i d'aquí poc, posarem el peu a Mart.

Està clar que la nostra capacitat tecnològica augmenta a un ritme vertiginós molt més proporcionalment al pas de temps, ja que dintre d'un segon serem els amos del Sistema Solar. És probable que més endavant ens aventurem per l'espai interestel·lar, cercant nous mons, portant gent a altres llocs de la galàxia.

Quan passarà tot això? Potser d'aquí un parell de minuts en el nostre calendari fictici? I quan de temps ens portarà colonitzar la galàxia? Una setmana? Potser una mica més, diguem: 20 dies (1000 milions d'anys en termes reals) es aquí on te sentit la nostra pregunta.

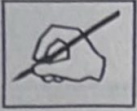
Si una civilització intel·ligent com la nostra necessita com a màxim mil milions d'anys per

expandir-se per tot el sistema galàctic, i tenint en compte que el Sol no és una de les primeres estrelles nascudes a la Via Làctea, qui sap quantes estrelles hauran produït en el passat espècies intel·ligents amb una apassionada tendència a explorar el cosmos! Els nostres germans còsmics podrien haver iniciat l'expansió des del seu planeta fa mils de milions d'anys i haurien d'haver tingut tot el temps necessari per arribar fins a nosaltres. Doncs, com és que no hi ha senyals de la seva pressència, ni aquí ni a les estrelles veïnes?

Evidentment, hi ha quelcom que no funciona en aquest raonament. Potser els viatges interestel·lars no són tant fàcils com he imaginat. O potser les civilitzacions més evolucionades desenvolupen armaments cada cop més destructius amb finalitats de conquesta i acaben per desencadenar conflictes sobre el seu propi planeta que estanquen el progrés i fins i tot esborren la seva pròpia espècie de l'univers. O potser es conformen amb el refinat benestar que es conseqüència gràcies a les conquestes tecnològiques i ja no tenen ganes de anar enlloc més. O també, potser que les espècies intel·ligents compleixin el seu cicle evolutiu en terminis relativament curts, per després extingir-se, com ha passat amb altres espècies zoològiques en la història del nostre planeta.

L'altre opció és considerar que no existeixen intel·ligències extraterrestres i que som els únics éssers racionals i evolucionats de tot l'univers. Aquesta conclusió és formulada per una corrent de pensament que s'anomena "pripici antropocèntric", però la desestimen la majoria dels astrònoms, ja que es resisteixen a col·locar els éssers humans en el centre del univers.

Cesar Vendrell

FET A CASA

LLIURES I RESPONSABLES

Feliç hivern amics, que ja el tenim a sobre. Venim de la tardor, quan el món s'omple de colors daurats i fa bell tot el paisatge i la saó fa olor de molsa tendre.

La tardor sembla temps de contemplació, temps de mirar endins, de veure més que el bosc, els arbres, les fulles, el fruit, l'arrel.

Dic tot això potser influenciat per les interessants ponències del recent Congrés "Cristianisme, Església, Societat al segle XXI", que m'ha fet plantejar -una vegada més- la rellevança del fet cristià, i qüestionar-me el que soc, el que crec i el que visc.

Déu ens ha volgut i ens vol, lliures i responsables. A l'evangeli constatem la discreció i el respecte amb que Jesús tracta a tothom.

I em poso a pensar una mica en mí, en el silenci tardoral. I he dit silenci, que és una cosa que aviat serà una experiència històrica; la gent no busca, no té silenci, té sorolls. No serà -com diu Mafalda- que al món cada cop hi ha més gent i menys persones?

Sí, el silenci o una música suau, a mi m'ajuda a pensar... I penso ara en veu alta, que cal que em planteji com utilitzo la meva llibertat i la meva responsabilitat.

Ja sé que la vida ens porta. I ens porta joiosament, tristament, sorprenentment cap a fets imprevistos, la meva història ve d'un temps i d'un lloc i va al futur, i encara que no tots en siguem conscients, tenim l'esperit que ens impulsa a actuar d'una manera responsable pel bé de la humanitat, i cal que el meu jo, el sàpiga escoltar i hi sàpiga dir, hi sàpiga posar el punt dolç, el gra que germina, el que fa ser llevat: l'amor.

La fe, la meva fe, és una crida que em mou a estimar. Tots creiem en alguna cosa, -que demà sortirà el sol, o que la ciutat de Praga és bonica, encara que no l'he vista mai, o que l'home ha posat el peu a la lluna-. Som creients, no cal ser religiosos, cal ser simplement humans. I la nostra fe, l'hem d'anar traduint si no volem que es corsequi. Ja no se'ns diu que a l'infern hi ha foc, ni que al cel tothom vola.

Progressem continuament en el coneixement humà i hem d'aprendre a pensar amb el nostre cap i anar paint de mica en mica el que se'ns diu amb bona fe.

Rebem moltes dades i hem de saber-ne destriar el jull del blat. El principi de consciència és sempre per damunt del Dret Canònic. Em cal fer camí enmig de la intempèrie i potser evitar llocs de refugi que em tinguin ancorat segles enrera.

S'acosta Nadal, Cap d'Any del 2000 i Reis i voldria escriure'ls una carta:

"Volguts Mags: sóc cristià perquè m'enamora Crist i el que va fer, passà pel món estimant, fent el bé i dient la veritat, i us demano Senyors d'Orient que ja no separem més fidels i infidels, creients i no creients, sinó que la mesura fos parlar dels que estimen i dels que no estimen, perquè a mi la fe i l'amor és un camí de felicitat.

M'agradaria tant que la meva església i la seva estructura tingués signes ben característics de com anunciar la Bona Nova. (Greenpeace no pot anar amb un vaixell atòmic) El llenguatge eclesiàstic no és entès, és poc cuidat i a vegades antitestimonial.

Els demanaria que poguessim veure més clar, que tots fem camí, uns creient d'una manera, altres d'una altre, i que per tant ens sabessim respectar. Som germans, no cal ser bessons; globalitzar sí, no uniformitzar. El bò és saber estimar tothom. El meu Déu és molt respectuós amb les persones i les coneix i estima a totes.

I que els cristians, encara que ens sentim una mica arraconats, sabessim que son necessaris per a fer d'aquest món que Deu estima tant, un lloc de felicitat i benaurança.

Aprofitem la vida. Ara és la millor època, les passades no eren èpoques daurades, demà és dia de lluita i d'esperança, però sobretot és dia d'estimar.

Bones Festes.

Carme i Kim

---

100 ANYS DE TREBALL A ORDAL

Quan s'acabà el segle passat no tinguéren cap problema en decidir quan s'acabava i quan començava, així el dia 31 de desembre de 1900 era l'últim dia del segle i el dia 1 de gener del 1901 començava el segle xx.

No hi havia tanta cultura, perquè us en feu càrrec us explicaré una anècdota: el pare (el Pau del Forn), el meu avi i l'oncle Manuel feien aquest comentari: "Que no el vols ensenyar de lletra aquest nen?" "Encara no ho sé perquè de vegades tot el que és bo per un costat, per l'altra banda pot ser dolent...per si agafen llibres dolents ..."

El poble d'Ordal tenia fama de ser molt treballador, principalment els nostres avis que anaven al bosc i a la vinya i començaven a fer calç.

El Forn del Vidre, si mal no recordo, es va tancar l'any 1908, aleshores sí que hi va haver feina per poder viure!. Alguns tinguéren d'emigrar cap a Barcelona, altres a Cornellà i els joves anar per mosso a on els vulguéssin, i treballar de sol a sol.

Els que estaven més forts i valents ja els llogaven el Rebaixí i el Benc, però la gent més gran i els fills petits anaven Rebassan (arrencar bosc i fer-hi vinya) boscos i fent aquests marges que ara veiem ermotats, ja podeu pensar les collites que devien fer aquest garrigots.

Després de la Guerra es comença l'estraperlo i a continuació els Forns de Calç i tallar brossa per a ells. Tothom es guanyava la vida... Però, quina feina?

El tipus de feina a poc a poc ha anat canviant: a Cal Tres ha anat creixent i ara gairebé hi treballa tot el poble, després Cal Pelegrí, també hi ha gent que fa reparto i d'altres treballen en la construcció. Entre tots treballa tot el poble. Però heu pensat que si per desgracia fallés la feina, que Déu no ho vulgui, ens podríem tornar a trobar en la situació de l'any 1908 ?

Em sembla que tot i que no sé qui hauria de cuidar-se'n, però l'Ajuntament i tots plegats hauríem de mirar que féssin un Polígon Industrial, potser darrera Cal Parellada o el Pedregar per mirar que s'hi muntéssin algunes petites indústries.

Juan Gallart

DE TOT UNA MICA

Ens agrada per Nadal adornar la casa, fer el pessebre i potser fer l'arbre de Nadal, doncs aquí teniu una idea per tenir la canalla entretinguda, i l'arbre adornat :

- Feu unes garlandes amb crispetes cosint-les entre si. També si voleu en podeu fer servir de colors. Només hi ha un problema, vigileu que no se les mengin!

- En el temps de l'àvia no hi havia pasta per rentar-se les dents. Feien servir una barreja de bicarbonat i llimona.

- Voleu tenir els cabells lluents? En l'última esbandida poseu-hi unes gotes de vinagre, ja veureu quins cabells més brillants!

- Esteu cansats de llevar-vos i trobar-vos un ditxós granet? Doncs aquí teniu la solució! Abans d'anar a dormir us empastifeu els granets amb pasta de dents.

Si ho repetiu varies vegades, els granets us desapareixeran.!

- Per entrar amb bon peu a l'any 2000, escriviu 12 desitjos i en cada granet de raïm que us mengeu en llegiu un. Guardeu la llista i sort!

Sempre que em poso a pensar en els meus truquets o idees m'enrecordo quan vaig començar, tenia una gran ilusió de veure els meus escrits publicats a la revista, i els nervis que passava per veure si tindria una mica de sort i els llegien. Ara després dels anys continuo tenint la mateixa ilusió del principi i els mateixos nervis cada vegada que veig les idees que són de la gent que les explica i d'experiències meves recollides en un paper. Espero que l'entrada del 2000 em continueu llegint !

Bones Festes !

Montse "rissos"

US ENVIO UN MISSATGE

Una tarda de maig del 84, vaig tenir la primera impressió a la Vall Ferrera. La recordo amb flor blanca de cireral, verds intensos d'herba de prat. A mesura que m'hi endinsava em sorprenia davant la vall tancada, amb roca forta, dura, fosca, arriscada i temerosa. Els pobles, arraulits, semblaven abraçar-se a la ferma i bella duresa de la muntanya.

I de sobte, al darrer poble, s'obrí un ventall davant els meus ulls: Àreu va semblar-me la clau que obre els panys de la vall. Així avui, penso en unes claus netes per allisar la vida.

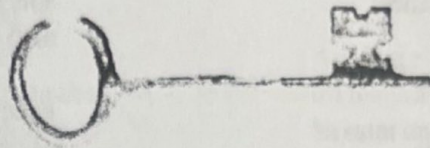
Una clau per canviar les amenaces i gaudir del fet d'amanyar-nos.

Triar la clau del diàleg sincer a canvi del fosc silenci.

Per llençar la hipocresia i obrir els cors a la claredat.

La clau per penjar mals fets i oferir el possible benestar.

Canviar la clau de la ràbia per la d'un somriure net.

Tancar la porta de la competitivitat egoïsta, per obrir la clau d'un cooperativisme engrescador.

La clau que obra la porta al sol dels matins transparents i als

tocs taronges que enfilen muntanya amunt quan reposadamentens anuncien l'assossegada hora baixa.

La clau que obra els panys on no hi ha pactes ni submissions.

M'encanto davant les bambolines que s'atansen sense expressar-se, per donar-los-hi un sentit i fer-les cabre en el meu cor, embolcallar-m'hi amb una carícia, cercant aquest grapat de claus per tot arreu.

Envio aquest missatge per l'espai infinit, fins allà on passen les ànimes per sempre i els corriols de l'espai i el temps desapareixen. I l'envio a qui diuen que té totes les claus màgiques i els tregui el vell rovell: a les mans de St.Pere.

*Rosa Vilalta i Guillaumon
Àreu, 3 d'agost del 1999*

La Comissió de Reis d'Ordal, està preparant diversos actes per a les Festes de Nadal; per tal de fer gaudir a tothom i en especial als infants d'uns dies d'esbarjo i alegria.

El proper dia 18 de Desembre la Comissió farà una Capta en la qual s'entregarà casa per casa el programa de les festes Nadalenques i un petit obsequi.

Animeu-vos i participem tots d'aquets dies de goig i alegria.

ÉS NADAL

Nadal, Nadal:
aquest Nadal tanca portes
el mil·leni quasi esgotat
obre portes al nou segle
és Nadal temps d'amor i pau.

Són les festes nadalenques
les que més se celebren de tot l'any
recordem a Jesús a l'establia
i de neu els camps tots blancs.

Que l'estrella que féu de guia
als Mags Reis de l'Orient
també a nosaltres sigui guia
d'aquest món tan descontent.

Que el fred i les penúries
que a Betlem vàreu passar
perseguit per l'Herodes

que sols pensava en matar .

Que tanta por i incertesa
i sofriment vàreu tenir
tot ho féreu per nosaltres
perquè al Cel poguéssim venir.

Dos mil anys ja han passat
de tan gran esdeveniment
sols podem anar a adorar-lo
amb el cor i el pensament.

Feliç Nadal i any que s'acaba
obrim el cor al mil·leni dos mil
porta'ns la pau a la Terra
tot el món cantant a una sola veu.
Al-leluia , Al-leluia .

Cèlia Cornellà

MÚSICA A LA FRESCA

A punt d'acabar el Mil·lenium , volem deixar constància amb aquestes imatges de la bona estona que vam passar a la Plaça del Mil·lenari en ocasió del 3er. cicle de músics de l'Alt Penedès , que enguany va

ser a càrrec de la violinista Marta Escoz i al piano Carme Olivella , les quals ens van oferir peces de Chopin, Schumann, Dvorak, Falla entre d'altres.

AUCA DE L'ECLIPSI

Assegut sota el nesprer,
i mentre espanto les mosques,
he decidit què vull fer:
veure el sol mig a les fosques.

El fet te prou rellevància,
com per poder fer-li un vers,
i que la més alta instància
posi en peu tot l'univers.

I és que avui onze d'agost
de l'any que tanca el mileni,
el sol, té un eclipsi a preu de cost,
que no es perdrà ni el Jomeini.

Astròlegs i meteoròlegs
han fet recomanacions
perquè diuen els sexòlegs,
que hi haurà precipitacions.

Ha estat tal el rebombori
dels medis informatius,
que en més d'un observatori
han vist garses per perdius.

Fins i tot hi ha gent que creia
que es podria acabar el món,
doncs Nostradamus ja deia
que hi hauria un bon "marrón".

Ara que el fet s'ha produït,
tot torna a normalitzar-se,
ha estat un punt i seguit:
no hi ha doncs perquè almar-se.

Bon Nadal a tothom!

Eugeni Vendrell i Soler

NADAL I ANY DOS MIL

Oh misteri de Nadal!
que l'infant porta al pessebre,
quan el món és ple de gebre,
Jesús nat en el portal.

Rossinyol canta l'albada,
arribat el mític jorn,
amb el cant de la becada,
de l'amor ha encés el forn.

De Nadal màgica nit,
reunint-nos a les taules,
d'on brollen les paraules,
que inflen nostre pit.

Dos mil anys d'aquesta festa,
es compleixen aquest any,
si aixquem la nostra testa,
ho veurem tot molt més gran.

Al dos mil ja hem arribat,
i a tots omple d'alegria;
el tic-tac de l'últim dia,
a l'univers ha ressonat.

Ja vint segles han passat,
des de que Crist vingué al món,
dos mil·lenis hem deixat,
que han sigut i ja no són.

De mil·leni sols dos canvis,
des de que hi ha cristiandat,
veritat als nostres llavis,
hem sigut afortunats.

Van passant dies i hores,
canviant nostre destí,
si vivim en bones obres,
trobarem nostre Destí.

Si al cel obrim el cor,
i ho vivim de veritat,
ben units al nostre AMOR,
naixerà l'Eternitat.

Eudald Vendrell i Gallart **2000**

EL MÓN S'ACABA?

L'assumpte ens ocupa. D'una manera aclaparadora. Possiblement és un dels temes en els que concorreran de manera més acusada escriptors, periodistes i pensadors de tot el món, però, sí bé a un altre nivell, també la nostra gent, la gent de casa, la gent del carrer, els que vivim cada dia amb innocència i mediocritat i que hem rebut amb un polsim d'ensurt aquest canvi gràfic. Hem arribat a l'any 2000.

Què és l'any 2000? De la manera més objectiva possible, cal dir que únicament és la numeració que respon a un compte equivocat (es xifren entre quatre i vuit anys d'error) que al seu torn considera el naixement de Jesucrist l'any 0. Canviem d'any, d'acord, però ni tant sols podem posar-nos d'acord en el fet que canviem de segle i de mil·leni; cal considerar que va existir un 'moment' 0 (que òbviament va tenir una durada 0)? O bé tot va començar en un suposat any 1? No hi ha res resolt. Tot depèn d'una qüestió més profunda del que hom es pensa; cal concebre el buit?

L'any 0 no només és un punt clau des de la perspectiva religiosa. Ara fa poc menys de 2000 anys, la mobilització cristiana va sassejar les bases més íntimes de la societat romana i, per extensió, de la cultura clàssica. Els cristians no eren només una minoria extravagant que vivia confirmant les promeses monoteïstes del judaïsme; eren, a efectes pràctics, els enemics de l'estat, perquè amenaçaven

l'estabilitat d'un sistema que es basava en la desigualtat entre els éssers humans, molt especialment copsada en l'esclavitud. Els espectacles de circ que durant més de tres-cents anys van matar un nombre in comptable de cristians van ser gestos estatals més covards que no pas gloriosos. Perquè la novetat d'aquelles predicacions resplandia d'una manera descarada, i tanta llum feia mal als ulls dels poderosos. Caigut l'imperi, enmig d'una de les confusions més grans i enrevessades de la Història, en què tothom volia el poder i ningú no el tenia, va néixer l'Església, com una mare, establint una cultura que tindria absoluta vigència al continent fins ben entrat el segle XVIII.

Aquests dos mil anys, tenyits d'una mena de mite de guerra eterna i literària, ens podrien fer caure en el parany de l'etnocentrisme, de creure que el nostre Occident és el melic del món, que s'ha fonamentat sobre la 'pedra' apostòlica de l'Església, i que malgrat tantes mogudes i controvèrsies encara és viva, i encara parla, i es troba a l'arrel de qualsevol realitat cultural del continent. Podríem pensar que les guerres ja han acabat, que per fi ens hem posat d'acord i que el nou segle inaugura l'era de la pau a tot el planeta.

No ens enganyem més. No estem estancats, de cap manera. No som al zènit de cap llegenda. Occident s'està morint!

Pel seu propi egoisme, per

la seva ruïna històrica, perquè és un cos ancià. A Espanya cada parella té una mitjana d'un fill. I mentre aquí ens estem podrint en la baixa de població i la destrucció dels valors familiars, el Tercer Món està ple a rebossar, com un sac a punt de rebentar. Però aquesta és la bona notícia: ells són la nostra esperança, no ho oblidem. Només el Tercer Món, l'Orient i l'Àfrica, viuen amb veritable humanitat, i només ells podran omplir el buit llastimós que se'ns està fent a Europa. La raça ària morirà, i tornarà la cultura de les grans famílies, i de la lluita per la supervivència. La vida tornarà als carrers, les barreres es destruiran i el que avui és la nostra tecnologia només seran ferralles fútils que potser aprofitaran per fer fogueres o per construir cases. La Història ens està demostrant que tancar-nos en nosaltres mateixos no pot arribar a bon port, i si aquest any 2000 ens ombrreja amb tanta solemnitat i superstició és perquè potser alguna cosa ens fa adonar d'aquesta absoluta Revolució que ens assetja. Però alegrem-nos! No hi ha res a témer. El món no s'acaba, com temien ara fa mil anys, i com estem tement ara mateix; únicament comença de nou! O bé no cal que sigui de nit perquè surti el Sol? Estem naixent una altra vegada, sobre les runes socarrimades del que hem estat durant aquests dos mil·lenis, perquè el món sempre sap obrir-se camí. Aquest és el gran miracle.

Joan Pau Inarejos Vendrell

L' ENCANT DEL DOBLE ZERO

"La moral de la història és interessant. La fi del primer mileni no es va produir sense suscitar, aquí o allà, reaccions de por, encara que fossin marginals. És probable. Però el guardià de la ideologia i de la memòria, és a dir, l'Església, va fer tot el que va poder perquè no se'n parlés. A la fi del segon mileni és clar que aquestes pors no existeixen, fora d'alguns grups molt marginals. Però els guardians de la ideologia i de la memòria, que avui són els mitjans de comunicació, fan tot el que poden perquè se'n parli. A falta d'arxius, hem cregut que aquestes pors no havien existit durant la nit del 31 de desembre de 999. Per exés d'arxius, els nostres descendents podran creure que tota la humanitat es va veure embargada de terror durant la nit del 31 de desembre de 1999..."

Umberto Eco

Realment, a jutjar per les alarmants visions apocalíptiques derivades del ja famós "efecte 2000" sembla talment com si el canvi de mileni hagi de ser quelcom negatiu o, com a mínim, desconegut. Com sempre, els mitjans de comunicació, configuradors de la nostra consciència, han fet l'agost proclamant sense parar les mil i una combinacions de desgavells electrònics i informàtics, que poden alterar el funcionament normal de la nostra vida quotidiana. Però més que per aquesta visió un tant sensacionalista, caldria arribar a la fi del mileni i a aquest esperat canvi de segle, fent una recapitulació de l'evolució de la nostra societat i comprovant si s'han complert les expectatives que teniem pel futur. Molts de nosaltres vèiem l'any 2000 com la fita del món tecnològic; només cal veure programes de divulgació científica de 10 anys enrera per comprovar que la perspectiva pel tercer mileni era summament futurista: cotxes molt desenvolupats, ciutats diferents, cases totalment automatitzades... Malgrat aquests avenços ja es troben presents en una minoria de la població, tot i que la genètica ha donat un pas gegant en els últims 10 anys, d'igual manera que la recerca mèdica i la investigació, no podem estar de dir-nos que el 2000 de ben segur que no serà com ens pensàvem.

Però, al cap i a la fi, això no té la més mínima importància ja que totes les coses segueixen el seu curs. El més preocupant és que aquestes èpoques que es clouen per començar-ne de noves, no han servit per projectar una nova visió social i humana de l'home.

La història de les civilitzacions és una successió d'abismes on desapareixen tones de coneixements. Ja els grecs van ser incapaços de recuperar els coneixements matemàtics dels egipcis, la qual cosa va causar la floració dels ocultismes que es basen en la idea de la recuperació d'antics sabers perduts. Després, l'edat mitjana va perdre tota la ciència grega, tot Plató excepte un diàleg i quasi bé tot Aristòtil... Podríem continuar així durant molta estona. Ens adonariem que

a cada època, al llarg dels segles, hem deixat perdre una gran part de coneixements i d'experiència. Hem ampliat les nostres capacitats d'emmagatzematge de la memòria, però no hem trobat encara el nou paràmetre de filtrat.

I no penseu que aquesta manca de transmissió generacional de coneixements tan sols es pot aplicar a la història o a la filosofia. Malauradament, massa vegades la nostra societat intenta deixar l'autoritat de l'educació en l'escola, la tele o la mateixa inèrcia de l'Estat del Benestar. El problema que ocasiona a tots els estrats socials la deserció dels pares davant un món competitiu i salvatge al qual s'està portant els seus fills, el podem comprovar diàriament en les decadències del comportament humà, on la manca de respecte per la dignitat humana està a qualsevol nivell.

Valors, normes, principis o exemples no arriben de pares a fills. I no hi arriben perquè per primera vegada en molts anys s'ha interromput la transmissió de la sensibilitat i del coneixement entre les generacions. Els pares, requerits pel vitalisme forçat dels horaris excessius i desconcertats pels nous hàbits socials, es refugien en la seva condició de simples intendants de la nevera i l'armari, i deleguen a la societat l'educació dels seus fills.

El coneixement del que representa la nostra condició humana, el nostre entorn malmès i les claus per entrar realment en un nou organigrama en els nostres civilitzacions, malauradament no formen part dels deutes que tenim pel nou mileni. No ens preocupa en absolut quina mena de persones serem o seran els nostres fills, ni què podem fer per millorar la nostra societat moralment decadent. Tan de bò l'efecte 2000 arribés amb tanta força al nostre cor i la nostra raó com als nostres ordinadors. Potser també ens tindrien que canviar algun que altre xip.

Mariàngels Buira

TROBADA DE NENS/ES A LA ZONA 16

El passat 8 de Maig, la Zona 16 va entrar en acció. Després de molts anys, es va fer una trobada de nens/es de la Zona (Esplais del Penedès, Garraf i Anoia). El lloc escollit per aquest gran aconteixement va ser el Castell de Subirats que, durant un dia es va vestir de gala per rebre'ns.

A les deu del matí, amb puntualitat, ens vam trobar tots, i després de matar la gana amb un bon entrepà, va començar la festa. L'objectiu que proposàvem als nens era molt temptador: havien de trobar el "secret de la pau".

Els més grans van anar directament a fer la guerra per aconseguir descobrir el secret, en canvi els petits, més vius que ningú, van anar pacíficament a trobar en "Patxe" que sabia com arribar a la pau. Tots ells van descobrir el secret i van poder dinar tranquils, compartint conversa, rialles, jocs... amb els nens d'altres esplais.

En acabar de dinar, vàrem amanir la tarda amb unes divertides olimpiades, una missa ben distreta i berenar per a tots. La jornada va acabar a les set de la tarda, i cada nen/a, monitor/a va tornar cap a casa amb un record de la trobada i amb ganes de tornar-se a trobar l'any vinent.

Fè de errades: per una errada de montatge, aquest article no va aparèixer en la pasada edició de la revista, tal i com hauria de ser. La redacció de la revista demana excuses i us el presenta en la present.

PRIMER SOPAR DE PARES A L' ESPLAI SOL NAIXENT

Fa uns mesos l'Esplai Sol Naixent va organitzar un sopar de pares que, per sorpresa de tots els assistents, va ser una vetllada inoblidable.

L' assistència dels pares va superar totes les expectatives esperades, i el Centre es va inundar de rialles, converses animades i un bon caliu ja abans de començar a sopar.

Un bon plat de pa amb tomàquet, típicament català, ens va fer passar la gana i, una copeta de cava el cos ens va esclafar. Després del cafè una bona sorpresa ens vam endur: el "Pubillet" un escrit ens llegia on la tasca dels monitors se'ns reconeixia i van obsequiar l'esplai amb un detall.

Quan l'ambient ja estava encès va començar realment l'hora d'esplai: els pares van fer un pas enrera en el temps i van tornar a la infantesa.

Van fer jocs amb fruites, van dansar amb el "pollo", van anar al poble amb la Mari, van aguantar l'espelma... En definitiva, dansant i jugant van passar una estona molt agradable que va finalitzar amb un llarg cuc, fent xerinola pels carrers d'Ordal, fins a arribar a la piscina.

Volem agrair la participació dels pares i esperem poder repetir aquesta vetllada ben aviat.

L' esplai Sol naixent us desitja un bon nadal i un prosper any nou, molt feliç per a tothom.

HOLA A TOTHOM:

Volem agrair el suport que ens esteu donant a tota la colla del Drac i Diablers d'Ordal, i que després de nou anys de Diablers, us podem dir que cada cop hem intentat fer-ho millor, i volem any rera any aprendre una mica més, poder disfrutar d'aquesta Festa i gaudir-ne tots junts. Per això us donem les gràcies, perquè cada any la vostra presència als actes que organitzem, ens anima encara més a preparar-ho amb moltes ganes per que tothom en pugui gaudir.

L'any que bé, la colla de Diablers fa 10 anys de la seva creació, i la nostra intenció és fer-nos una mica més grans incorporant gent nova a la colla. No importa el sexe ni l'edat, però s'ha de tenir en compte que si hi ha persones de menys de 18 anys, a qualsevol acte que es realitzi i que hi siguin presents, es necessitarà una persona responsable que se'n faci càrrec.

El fet de que volem ampliar la colla és per què hi ha gent que ens ha demanat la incorporació al nostre grup, que els hi faria gràcia fer de Diable, tocar algun timbal o col·laborar amb qualsevol altra tasca que necessitéssim; Per que ningú es pensi que tot és tant maco com es veu de fora, sinó que com totes les coses, si es volen fer les feines una mica ben fetes s'ha de treballar, organitzant els actes, posant voluntat, puntualitat, idees, col·laboració, etc. Fins ara les coses ens han anat força bé. Tenim un Drac que ara ha complert 5 anys, uns timbalers que cada cop en saben més i uns

Diablers que al seu dia es van multiplicar.

A més a més, aquest any que ve, en el que celebrarem el 10^è Aniversari, volem renovar el vestuari, i canviar els pantalons i les capes dels Diablers.

En el supòsit de que aquesta proposta fos molt ben acollida i tinguéssim overbooking de gent, al tenir uns màxims prefixats de persones que de moment podem assumir a dins al grup, per motius econòmics és clar, serien els primers en apuntar-se els que donariem entrada a la colla.

Però penseu que els Diablers no només és festa i diversió, i que es participa tant sols per la Festa Major del poble, sinó que tenim sortides durant l'any, es fan reunions, es preparen els actes que tinguem per la Festa que sigui, ... i totes aquestes coses, si no és amb l'ajut de tot el grup ens resultaria més difícil de preparar-ho i que anéssim creixen, cosa que fins avui ho hem anat aconseguint.

Així que ja ho sabeu, si teniu ganes de participar i col·laborar en la colla del Drac i Diablers d'Ordal, assumint la vostra part i petit sacrifici dins el grup quan ho necessitem, us podeu posar en contacte amb:

- Ricard Casas 93 - 8179160

- Ignasi Gallart 93 - 8179032

FOTO NOTÍCIA

El grup de teatre "La Ginesta" d'Ordal, va representar l'obra "La Dama de l'alba" el passat 31 d'Octubre a l'Ateneu Ordalenc, amb una excel·lent interpretació i amb un repertori d'actors/es de totes les edats.

Enhorabona per l'èxit!!!

FELICITATS

Volem felicitar a uns dels nostres més fidels col·laboradors, en les seves noces d'or: en Kim i la Carme

*"Corren les vostres ànimes com dos rius paral·lels,
fent el mateix camí, sota els mateixos cels"*

MÚSICA

FESTIVAL DE WOODSTOCK (1969-1999)

L'estiu de 1969 (enguany fa 30 anys) quatre joves empresaris van decidir organitzar un festival per aconseguir diners per construir un estudi de gravació. Ara, després d'haver passat el temps, sabem del cert que les coses no van anar com ells esperaven, que varen perdre els diners que tenien i els que no tenien, doncs les pèrdues econòmiques varen ser aproximadament d'un milió tres-cents mil dòlars.

El Festival de Woodstock es va celebrar els dies 15,16 i 17 d'agost del 69 i resulta del tot irònic que no es vagi celebrar com el seu nom indica al poble de Woodstock, sinó a un terreny que el granger Max Yasgur de Bethel (al comtat de Sullivan, Nova York) va llogar als organitzadors.

Aquest històric festival va reunir als màxims exponents de la música "Blanca" de l'època: Janis Joplin, Santana, Country Joe and the Fish, Joe Cocker, The Who, Credence Klearwater Revival, Jonhny Winter, Jimi Hendrix, Ravi Shankar, Ritchie Havens, Joan Baez, Crosby Stills i Nash and Young...i va congrega aproximadament mig milió d'assistents/espectadors.

Encara que aquest llegendari Festival sigui recordat pels nostàlgics com el més gran i significatiu acte públic de la història de la música moderna, tot va anar desastrosament des de l'inici.

La policia de Nova York va prohibir a les seves patrulles que es desplaçessin a la zona per encarregar-se de la seguretat, i els "il·luminats" dels organitzadors no se'ls va ocórrer res més descabellat que recórrer a una comuna "Hippie" de Nou Mèxic que s'encarreguessin de mantenir l'ordre. Aquests, lògicament, varen decidir que fer pagar entrada era contrari a l'esperit de la celebració i molt abans de començar el Festival ja havien desaparegut les tanques, les guixetes(taquilles), els porters i els serveis de seguretat. No varen passar massa hores, just fins que els dipòsits d'aigua es buidessin del tot i els waters portàtils van començar a desbordar-se i va estendre-se ràpidament un núvol espès de males olors.

Els que van fer "l'agost" varen ser sense cap mena de dubte els habitants de Bethel que cobraven per servir vasos d'aigua, i demanaven un dòlar per una llesca de pa i un got de llet.

4.000 persones varen ser hospitalitzades per culpa de les drogues i dues varen perdre la

vida (una per sobredosi i l'altre perquè el va atropellar un tractor) El climax que es va crear aquest tres dies va ser en tot moment de pau i alegria potser per l'efecte sedant de les drogues: Marihuana, Mescalina, Heroïna, i sobretot molt d'Àcid. Les males llengües diuen que als boscos propers a la granja funcionava un mercat en el que la unça d'herba es pagava a 15 dòlars i un trosset d' LSD a 4 dòlars.

En acabar el Festival semblava que la guerra del Vietnam s'hagués traslladat allà, van estar a punt de declarar els camps del pobre granger, zona catastròfica. Tot i amb això, quan es van celebrar els vint-i-cinc anys del concert "Pepsi-cola" va patrocinar un nou Woodstock, i per si fos poc, enguany que en fa trenta, s'ha celebrat el tercer Festival per commemorar aquell aconteixement amb grups com: Metallica, Sheryl Crow, Jamiroquai, Ret Hot, Chili Peppers, Alanis Morissette, i Counting Crows entre molts d'altres.

Paton Soler

MEDI AMBIENT

DEIXALLES

Una de les principals conclusions de la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Ambient Humà (Estocolm, 1972) va ser considerar que els problemes ambientals només es podrien resoldre si s'educava la ciutadania.

Un dels problemes ambientals més importants de la nostra societat és la generació d'una gran quantitat de deixalles i la dificultat per tractar-les.

La gestió de les deixalles comença a casa nostra, hem d'estar molt amatents ja que el món occidental on estem immersos es regeix per el CONSUMISME, comprar, comprar, comprar!

La gestió de les deixalles ha de seguir la famosa llei de les 3 erres: Reduir, Reutilitzar, Reciclar.

És clar que necessitem una sèrie de productes per a la subsistència, per tant hem de comprar però si és possible (ja que la gestió mal feta o ben feta repercutirà sobre nosaltres mateixos, els humans) podem prioritzar l'adquisició de productes del temps, frescos, si pot ser biològics i millor de producció local i que no portin embalatges.

Evitar de comprar aliments sobrepaquetats (ja que es produeixen deixalles innecessàries) Prioritzar el vidre, el paper i el cartó enfront d'altres envasos com els plàstics, papers d'alumini, suro blanc... Comprar sempre que es pugui amb envasos retornables.

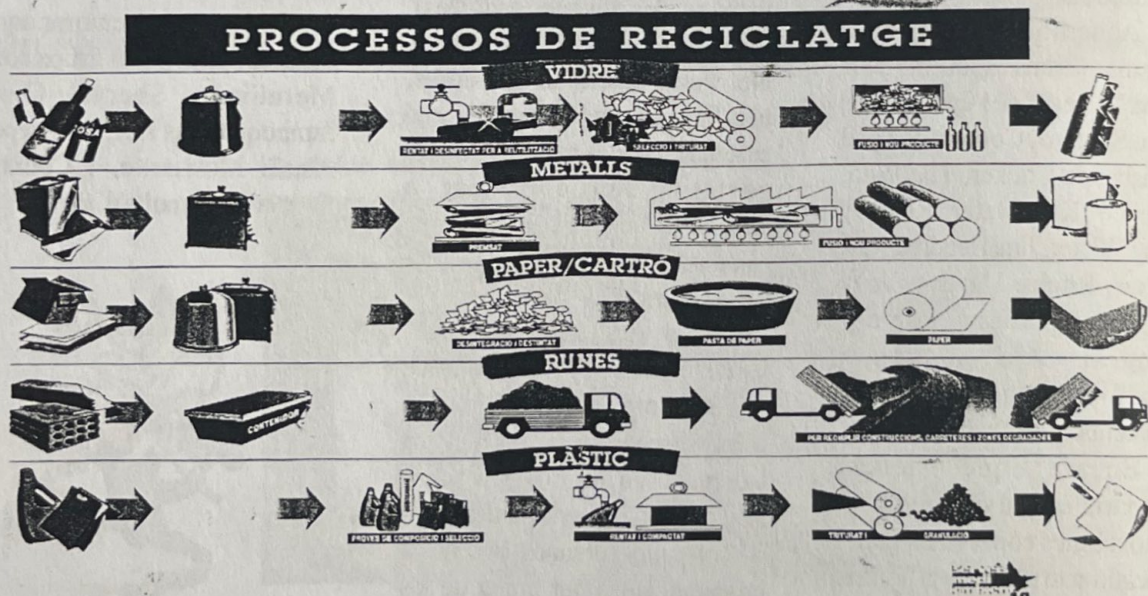
Certament un percentatge molt elevat dels productes els trobem embolicats, plastificats, sobrepaquetats... i això sovint

ens fa sentir impotents i qüestionar-nos què fan els qui mouen els fils del nostre món consumista al respecte. Sí que fan, però poca cosa ens ajuda. Per això, encara que sovint a contracorrent ens cal "lluitar" a partir de les propies possibilitats i a partir de la reflexió i intentar-ho!

Les Deixalleries Municipals són una part d'aquesta ajuda, així de casa cal aprofitar la possibilitat de dipositar totes les deixalles que generem al lloc corresponent per tal que es puguin reutilitzar i reciclar: és un hàbit que un cop adquirit segur que no es semblarà una feina tan feixuga (si és que a l'inici així ens ho sembla).

I no s'hi val a pensar que la casa és petita i no tenim espai!

"Si tots hi participem, podrem disminuir els impactes ambientals dels residus i el malbaratament de recursos".

Montse Miró

BÚSTIA

EL JOSEP DE L'ESCALA

El Josep de l'Escala ja no el trobem tan sovint pel carrer. Alguns diuen que és que l'han tancat al Pere Mata. Doncs no, està a Villablanca de Reus.

Tal com haureu comprovat els que hi heu parlat, haureu vist que no és el mateix.

N'hi ha que el troben a faltar i els sembla que no n'hi havia per tant i diuen "pobre xicot", altres diuen "em feia més por que gràcia", i els més perjudicats "ja hauria de fer molts anys que s'hauria d'haver fet".

Doncs tots junts podríem pensar i si aquest cas ens hi trobéssim amb un fill nostre? Crec que hi ha una mica de culpa de tots plegats. Els anys que tenia d'anar a escola, en tot el Penedès no n'hi havia cap

d'Escola Especial que és la que es necessitava que hi fos, i si fos ara ja em direu on el portarieu ?

Si tot segueix bé com ara , podem donar les gràcies a tots aquells pares que l'any passat varem firmar a la Piscina i després a l'Ajuntament i en particular a l'Assistentia Social que es diu Inès. Ella ha sabut trobar-li el Centre apropiat .

Per la meua part en aquests tràmits he tingut l'ocasió de tractar amb psiquiatres i psicòlegs , molts bons Directors de Centres que es dediquen a la Salut Mental .

Sense el Josep no els hauria conegut.

Juan Gallart

Hola!, Soc el Josep Curto (de "Cal Pubill"), estic molt interessat en obtenir fotos d'Ordal, d'uns anys ençà, ja fossin de persones o de paisatges. A canvi els hi farà una reproducció de la mateixa. Podeu entregar les amb un sobre i el nom, a casa de la Montserrat "Cal Pubill" o bé personalment a la Dolors o a mí mateix.

Moltes Gràcies.

*per qualsevol dubte que tingueu
dirigiu-vos al carrer de betlem sense
número i jo personalment recolliré el
correu i el faré arribar a la Junta
Directiva de l'Ateneu.
!!Bon Nadal !!*

CARTA ALS SOCIS D'ORDAL

Benvolguts amics: Com que és Nadal, i el Nadal és temps d'alegria, voldria adreçar unes paraules d'esperança als socis de l'Ateneu. Crec que tots els socis, després de veure actuar tot sols els membres de la Junta, i tenint en compte les grans dificultats que tingueren que afrontar, degut a la mala organització dels membres anteriors, hem d'estar cofois de tenir una Junta tan activa. A tota hora els veiem amunt i avall, suposo que enllestint els preparatius per la nova oficina d'atenció al soci. Ara sí que ha arribat la claretat i la transparència a l'Ateneu. Tot i amb això, potser no m'he enterat de la reunió que, segons l'expressa petició dels socis en acta, s'hauria d'haver realitzat per donar al soci l'estat de comptes de la Festa Major i per informar dels plans per la següent (a aquestes alçades les orquestes ja estan llogades) Però heu de ser comprensius, tenen massa feina i per això no tenen temps per dedicar-se a les qüestions realment importants.

Els primers mesos d'aquest any, i ja fora de la Junta, varem

assistir per cortesia i amistat amb els membres de la Federació d'Ateneus, a unes Jornades de Debat sobre l'important tema de les barreres arquitectòniques i la normativa que les regeix. Us quedariem parats de les veritables "fortunes" que han d'invertir moltes Ateneus per tal d'eliminar graons, escales grans, desnivells... A partir del proper any, i segons la regulació europea, les institucions públiques es posaran molt severes en aquest tema. Però, és clar! La Junta de l'Ateneu no es va enterar d'això, ja que potser estava construint la maravellosa plataforma d'obra nova que ara tenim per entrar a la sala d'actes. Fa un soroll molest, però tranquils, és maravellos per totes les persones grans que tenen dificultats per caminar; ja hem comprovat que és perfecte per caure rodolant quan s'entra a algun acte, i no diguem el bé que va per aquells que van en cadira de rodes (no fa massa dies ho vàrem comprovar) Sort que tenim una Junta solidària i atenta amb els socis.

Tots estem esperant que

arribi l'Assamblea General a veure si ens enterem del que passa a l'Ateneu, qui són els membres de la Junta, si s'han acomplert tots aquells beneficis en publicitat que ens tiraven a la cara acusant-nos de mala gestió. Espero comprovar la magnífica actuació d'una gent que treballa, que es mou i que a tota hora se'ls veu preocupats per l'Ateneu.

Des d'aquí els hi vull felicitar les festes, a ells i a tots els socis que sembla que ja els hi va bé una Junta indiferent, això sí, formada per gent més gran, i, pel que sembla tan important que ningú no gossa retreure res. Però el soci està content, i aquesta és la mena de Junta que vol.

Estic segura que passareu un Bon Nadal, i així us ho desitjo. Igualment a tots els socis; i no patiu que aquest any no trobareu papers a sota les portes dient coses bones dels altres. Sembla que tots plegats passarem molt millor aquestes festes que ara just fa un any.

Mariàngels Buiria

